

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/61/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115222431
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1115222431.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v spore žalobcu: U. P..D..G., I.: XX XXX XXX, W.Á. XXX/XX, D., zastúpený advokátom Michalom Vlkolinským, Námestie SNP 17/29, Zvolen, proti žalovanému: Slovenská D., za B. B. Ú. Y., B. J. B. P. D., K. X, Q., o náhradu škody, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 10C/198/2015-81 zo dňa 7.9.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žalovanému proti žalobcovi nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody 234 170 eur s príslušenstvom podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“) a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že Okresný úrad Q., katastrálny odbor, zapísal 13.11.2014 pod číslom Z 3074/2014 exekučný príkaz č. EX 17/14 zo dňa 10.11.2014, čím zriadil exekučné záložné právo na nehnuteľnosti zapísané v katastri nehnuteľností katastrálneho územia M. D. na liste vlastníctva č. XXXX pod A ako „majetková podstata“ B.-K. parcela č. XXX/X o výmere 5898 m², zastavané plochy a nádvoria, parcela č. XXX/X o výmere 1976 m², zastavané plochy a nádvoria, parcela č. XXX o výmere 159 m², zastavané plochy a nádvoria, parcela č. XXX o výmere 506 m², zastavané plochy a nádvoria, parcela č. XXX/X o výmere 707 m², zastavané plochy a nádvoria, parcela č. XXX/XX o výmere 7868 m², trvalé trávnaté porasty a parcela č. XXX/XX o výmere 9197 m², trvalé trávnaté porasty (ďalej len „nehnuteľnosti“). Podľa žalobcu zápis nemal byť vykonaný, pretože exekučný príkaz sa netýkal vlastníka predmetných nehnuteľností, keďže v čase zápisu bol vlastníkom týchto nehnuteľností on na základe kúpnej zmluvy zapísanej v katastri nehnuteľností pod V 2363/13 (vklad povolený dňa 7.11.2013). Tvrdil, že nesprávnym úradným postupom mu vznikla škoda najmenej vo výške nerealizovanej kúpnej ceny 184 170 eur a dohodnutej zmluvnej pokuty 50 000 eur.

2. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca bol výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností. Na liste vlastníctva katastrálneho územia M. D. v obci D., okres Q. č. XXXX vyhotoveného dňa 14.5.2015 bolo v časti C: Ťarchy zapísané exekučné záložné právo na základe exekučného príkazu vydaného súdnym exekútorom T. T. B., so sídlom Exekútorského úradu v D. P. pod č. EX 17/14. Rozhodnutím Okresného úradu Q., katastrálny odbor, z 30.4.2015 sp. zn. X 32/2015/Ti-2 bol zamietnutý návrh žalobcu na opravu chyby v katastrálnom operáte. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia podľa súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalobca nadobudol nehnuteľnosti v obci D. a katastrálnom území M. D. zapísané na liste vlastníctva č. XXXX na základe kúpnej zmluvy,

podľa ktorej bol povolený vklad žalobcu dňa 7.11.2013. Dňa 13.11.2014 bol okresnému úradu doručený exekučný príkaz na zriadenie exekučného záložného práva na uvádzané nehnuteľnosti a správny orgán podľa neho vykonal zápis exekučného záložného práva. Aj keď správny orgán konštatoval, že zápis exekučného príkazu do katastra nehnuteľností nemal byť vykonaný, pretože nevychádzal z v tom čase platných údajov katastra uviedol, že nápravu nie je možné vykonať opravou chyby podľa katastrálneho zákona. Zmluvou o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy z 5.1.2015 dohodnutou medzi žalobcom ako budúcim predávajúcim a spoločnosťou W. U., P.D..G., ako budúcim kupujúcim mal súd prvej inštancie preukázanú dohodu o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy o kúpe nehnuteľností. Zmluvné strany sa v čl. I zmluvy zaviazali najneskôr do 30.4.2015 uzavrieť kúpnu zmluvu, kúpnu cenu dohodli v čl. IV na 184 170 eur s DPH, podľa čl. V bod 2 zmluvy mala byť výzva na uzatvorenie budúcej kúpnej zmluvy doručená budúcemu kupujúcemu spolu s listom vlastníctva bez záznamu v časti ťarchy do 30.4.2015, pre prípad porušenia tejto povinnosti si strany v čl. VI bod 6 dohodli zmluvnú pokutu 50 000 eur. V čl. VII bod 1 zmluvy budúci predávajúci vyhlásil, že na nehnuteľnosti neviaznu žiadne ťarchy, najmä nie dlhy, vecné bremená, iné práva tretích osôb, vrátane nájomných a predkupných práv. Z výpisu z listu vlastníctva k týmto nehnuteľnostiam vyhotoveného dňa 1.10.2015 mal súd za preukázané, že žalobca bol ešte stále výlučným vlastníkom nehnuteľností, časť C: Ťarchy uvedeného listu vlastníctva však už bola bez zápisu.

3. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o uplatnenom nároku s poukazom na ustanovenia § 3 ods. 1 a ods. 2, § 4 ods. 1 písm. d), § 9 ods. 1 a ods. 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4 a § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vychádzal z toho, že v prípade zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci ide o objektívnu zodpovednosť, ktorej predpokladom je nezákonné rozhodnutie organu štátu alebo jeho nesprávny úradný postup, existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

4. Skutočnosť, že žalobca bol vlastníkom nehnuteľností a Okresný úrad Q., katastrálny odbor, v rozpore so zákonom zapísal do katastra nehnuteľností na jeho nehnuteľnosti ťarchu podľa príkazu exekútora i keď žalobca nebol povinným (povinným bol R. - U. D.) vyhodnotil ako nesprávny úradný postup okresného úradu a za preukázaný prvý z predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. K tomuto záveru dospel aj Okresný úrad Q., katastrálny odbor, pri vydávaní rozhodnutia sp. zn. X 32/2015/Ti-2 z 30.4.2015.

5. Podľa súdu prvej inštancie aj keď nesprávny zápis do katastra nehnuteľností je nesprávnym úradným postupom, bez ďalšieho nemá za následok vznik škody. Pri posudzovaní žalobcom uplatnenej náhrady skutočnej škody, ktorá mu mala vzniknúť dohodnutím zmluvnej pokuty, súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, pretože nepreukázal vznik tejto škody; nepreukázal úhradu zmluvnej pokuty spoločnosti W. U., P.D..G., teda že utrpel ujmu v podobe zmenšenia jeho majetku oproti stavu pred škodovou udalosťou. Podľa názoru súdu prvej inštancie štát nemôže niesť zodpovednosť za porušenie zmluvnej povinnosti žalobcom, ktorá bola medzi stranami zabezpečená zmluvnou pokutou, a preto pokiaľ škoda mala byť spôsobená porušením zmluvnej povinnosti samotným žalobcom, je vylúčená ako priama príčina vzniku žalobcom označenej ujmy iná skutočnosť. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že v čl. VII zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy žalobca vyhlásil, že na nehnuteľnostiach neviaznu žiadne ťarchy. I keď žalobca tvrdil, že sa o zriadenom exekučnom záložnom práve dozvedel až po uzatvorení zmluvy, súd prvej inštancie zdôraznil, že kataster nehnuteľností je verejný register a zároveň informačný systém, a preto sa žalobca, ako aj spoločnosť W. U., P.D..G., mohli o ťarchách viaznucich na predmetných nehnuteľnostiach dozvedieť z tohto katastra pred podpísaním zmluvy.

6. Žalobu súd prvej inštancie zamietol aj v časti, ktorou si žalobca uplatnil náhradu ušlého zisku vo výške dohodnutej kúpnej ceny za nehnuteľnosti 184 170 eur, ktorú odôvodnil tým, že nehnuteľnosti nepredal, pretože k 30.4.2015 nevedel predložiť záujemcovi o jej kúpu list vlastníctva z katastra nehnuteľností bez ťarch. Súd prvej inštancie uviedol, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu síce došlo k tomu, že žalobca nepredal svoje nehnuteľnosti, tieto však zostali v jeho dispozícii, a bol toho názoru, že ak by bol žalobcovi priznaný uplatnený nárok, potom by došlo k situácii, že by v majetku žalobcu bol nielen predmet kúpy, ale duplicitne by získal aj jeho kúpnu cenu ako ušlý zisk. Žalobca by tak následne mohol predmet kúpy predať akoby dvakrát. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že v tomto prípade bolo možné skôr požadovať náhradu škody - ušlého zisku ako rozdielu medzi hodnotou predmetu kúpy určenou znalcom a kúpnu cenou, za ktorú tento predmet kúpy žalobca plánoval predať dohodnutou zmluvou

o budúcej zmluve. Žalobca však netvrdil, že mu ušiel takýto zisk a podľa názoru súdu prvej inštancie v prípade požadovaného ušlého zisku neunesol ani bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno.

7. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP tak, že hoci bol žalovaný v plnom rozsahu úspešný, nárok na náhradu trov konania mu nepriznal, nakoľko si tento nárok neuplatnil a zo spisu nevyplývalo, že by v konaní vynaložil nejaké trovy .

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca odvolanie, žiadal ho zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť a to z dôvodov uvedených v ustanoveniach § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Žalobca namietal nedostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, podľa jeho názoru napadnutý rozsudok ani nie je možné preskúmať odvolacím súdom pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Žalobca podrobne opísal skutočnosti, na základe ktorých si uplatnil žalobou svoj nárok a vyslovil nesúhlas so záverom súdu prvej inštancie, že sa mal o exekučnom záložnom práve dozvedieť z katastra nehnuteľností ešte pred podpisom zmluvy, pretože nie je jeho povinnosťou ani sa ubezpečovať, ani opakovane kontrolovať zápisy v katastri nehnuteľností, keď sa predpokladá, že príslušné orgány štátu konajú v súlade s čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Zopakoval, že Okresný úrad Q., katastrálny odbor, nepostupoval podľa ustanovení katastrálneho zákona, najmä jeho § 34 v spojení s § 36 tohto zákona a nesprávnym posúdením exekučného príkazu vykonal zápis do katastra nehnuteľností. Rovnako mal za nespornú existenciu škody, ktorá vznikla práve nesprávnym úradným postupom správneho orgánu vo výške kúpnej ceny 184 170 eur a povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu v sume 50 000 eur. Podľa názoru žalobcu boli úvahy súdu prvej inštancie o tom, či ušlý zisk by bol nižší ako dohodnutá kúpna cena pre toto konania irelevantné. Nesprávnym úradným postupom žalovaného sa totiž stalo, že žalobca nemohol predať pozemky, ktoré sú jeho vlastníctvom a v dôsledku protiprávneho konania žalovaného má žalobca doposiaľ pozemky, ale nemá žiadneho záujemcu o ne, a teda na strane žalobcu nedošlo k rozmnoženiu či zväčšeniu majetku, ba naopak si predmetné pozemky vyžadujú ďalšie výdavky, napr. daň z nehnuteľností a pod. Mal za to, že je zjavné a nepochybné, že táto škoda bola spôsobená priamo a nesprostredkovane nesprávnym postupom žalovaného. Zároveň uviedol, že príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom orgánu štátu - vzťah medzi príčinou a následkom je v tomto prípade bezprostredný, pretože zápisom exekučného záložného práva došlo ku zmareniu uzatvorenia kúpnej zmluvy medzi žalobcom a treťou osobou.

9. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, rozhodol vecne správne a svoje rozhodnutie aj dostatočne odôvodnil, a preto žiadal, aby odvolací súd odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Zdôraznil, že z odvolania žalobcu nie je zjavné, v čom malo spočívať nesprávne zistenie skutkového stavu. Ďalej opätovne popísal predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu štátu, pričom uviedol, že z rozhodovacej praxe súdov vyplýva, že bez ohľadu na skutkové okolnosti individuálnej právnej veci musí byť nesprávny úradný postup priamou, bezprostrednou a nesprostredkovanou príčinou škody (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.3.2007 sp. zn. 3Cdo/32/2007). Zodpovednosť totiž nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite, keďže atribútom príčinnej súvislosti je priamosť pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo predchádza následku a vyvoláva ho (nález Ústavného súdu SR z 29.1.2009 sp. zn. I. ÚS 177/08). Žalovaný sa preto stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že k zamietnutiu žaloby stačí, ak absentuje jedna z požadovaných podmienok vzniku práva na náhradu škody. K uplatnenej náhrade škody 50 000 eur uviedol, že táto nebola preukázaná, nakoľko samotná povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu ešte neznamená zmenšenie majetku určitého subjektu. V tejto súvislosti poukázal na to, že dôkazné bremeno ohľadne preukázania existencie škody spočíva práve na žalobcovi. Rovnako v súlade s právnym názorom Najvyššieho súdu SR v rozsudku z 29.6.2016 sp. zn. 2Cdo/517/2015 konštatoval, že aj keby žalobca preukázal zaplatenie zmluvnej pokuty, nebola by daná zodpovednosť štátu za škodu. Ohľadom ušlého zisku žalovaný uviedol, že jeho výška je len hypotetická a nebolo preukázané, že ku dňu podania žaloby bola cena za 1 m² predmetných pozemkov nižšia ako bola dohodnutá v zmluve o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy. Pretože je žalobca stále vlastníkom uvedených nehnuteľností a môže s nimi nakladať, stotožnil sa aj s argumentáciou súdu prvej inštancie, že by mohlo dôjsť k situácii, že by v majetku žalobcu ostal nielen predmet kúpy, ale duplicitne aj jeho peňažná hodnota zodpovedajúca kúpnej cene dohodnutej v zmluve o budúcej zmluve.

10. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania

(§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu dôvodné nie je. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 30.4.2020 (§ 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP).

11. Podľa ustanovení § 3 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

12. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

13. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

14. V posudzovanej veci podľa odvolacieho súdu vykonal súd prvej inštancie dokazovanie potrebné na zistenie skutočností významných pre rozhodnutie o podanej žalobe, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom Okresného úradu Q., katastrálneho odboru, ktorý zapísal exekučné záložné právo na nehnuteľnosti žalobcu do listu vlastníctva č. XXXX katastrálneho územia M. D., hoci povinným z danej exekúcie nebol žalobca ako vlastníak predmetných nehnuteľností. Zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s ustanovením § 191 CSP dospel k správny skutkový záverom a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, že v danej veci neboli splnené podmienky zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom jeho orgánu. Dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovelo aj dostatočne odôvodnil a dôsledne sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci.

15. Základnými predpokladmi vzniku objektívnej zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú jeho orgánmi v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., sú existencia škody (nemajetkovej ujmy), nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup orgánu štátu a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Pri uplatňovaní škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu spravidla platí, že ide o postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí. Žalobca nesprávny úradný postup orgánu verejnej správy odvodzoval od tej skutočnosti, že zapísal exekučné záložné právo na jeho nehnuteľnosti, hoci nebol povinným v danom exekučnom konaní. Nesprávny úradný postup katastrálneho úradu spočíval podľa názoru žalobcu v tom, že nepostupoval podľa ustanovenia § 34 katastrálneho zákona v spojení s jeho § 36 a nesprávnym posúdením predloženého exekučného príkazu na zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti, ktoré nevychádzalo z údajov katastra, vykonal zápis do katastra nehnuteľností.

16. Podľa ustanovenia § 36a zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení účinnom v rozhodnom čase ak je vlastnícke právo k nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva a na vykonanie záznamu je predložená ďalšia verejná listina alebo iná listina, ktorá nevychádza z údajov katastra, správa katastra nevykoná záznam a vráti verejnú listinu alebo inú listinu tomu, v koho prospech právo k nehnuteľnosti svedčí podľa listiny, alebo tomu, kto ju predložil a vyzve dotknuté osoby, aby uzavreli dohodu alebo podali na súde návrh na určenie práva k nehnuteľnosti; záznam vykoná vtedy, ak má verejná listina účinky právoplatného súdneho rozhodnutia o práve k nehnuteľnosti.

17. Skutočnosť, že správa katastra nehnuteľností vykonal zápis exekútorského záložného práva, hoci predložená listina nevychádzala z údajov katastra a netýkala sa žalobcu ako vlastníka nehnuteľnosti, nebola medzi stranami sporná. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie to považoval za nesprávny úradný postup. Stotožnil sa aj s tým záverom súdu prvej inštancie, že tento nesprávny úradný postup bez ďalšieho nemá za následok vznik škody. Peňažné plnenie, ktorého sa žalobca domáha titulom náhrady škody, a ktorého výška zodpovedá zmluvnej pokute a ušlému zisku z nerealizovaného predaja,

nepredstavuje jeho majetkovú ujmu spôsobenú priamo nesprávnym postupom katastrálneho úradu. V takomto prípade by sa majetok žalobcu zmenšil až zaplatením zmluvnej pokuty a nezväčšil sa v dôsledku neuzavretia kúpnej zmluvy s budúcim kupujúcim. Najvyšší súd v obdobnej veci v rozsudku z 29.6.2016 sp. zn. 2Cdo/517/2015 uviedol, že bez ďalšej právnej skutočnosti, v danom prípade bez splnenia zmluvnej povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu, resp. bez neuzavretia kúpnej zmluvy, by ku škode u žalobcu vôbec nedošlo, nesprávny úradný postup katastrálneho úradu by mohol byť významným článkom reťazca príčin a následkov, avšak priamo škodu nespôsobil. V prejednávanej veci žalobca nepreukázal, že zaplatil zmluvnú pokutu a súd prvej inštancie vyvodil správny záver, že žalobcovi škoda vo výške 50 000 eur nevznikla, keďže ju svojmu zmluvnému partnerovi, spoločnosti W. U., P.D..G., nezaplatil a jeho majetok sa o túto sumu nezmenšil. Žalobca súdu nepreukázal ani vznik škody, ktorej náhradu si uplatnil zvyšnou časťou, keďže je naďalej vlastníkom predmetných nehnuteľností a nepreukázal, že by neuzavretím kúpnej zmluvy dohodnutej v zmluve o budúcej zmluve so spoločnosťou W. U., P.D..G., došiel o príležitosť predat' nehnuteľnosť, ktorá mu ostala za cenu, ktorá je vyššia ako je jej skutočná hodnota.

18. Vzhľadom na to, že žalobca v konaní nepreukázal škodu, ktorá mu bola spôsobená nesprávnym úradným postupom žalovaného dospel odvolací súd k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, že v danom prípade nedošlo k zmenšeniu majetku žalobcu, náhrady ktorého sa domáha. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich, nie je daná táto zodpovednosť, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené, lebo smeruje proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý spočíva na správnom právnom závere, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre zodpovednosť žalovaného za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z.

19. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a contrario a ustanovením § 262 ods. 1 CSP za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 CSP. V zásade by bolo namieste priznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému. Priznanie náhrady trov konania úspešnej strane však neprichádzalo do úvahy, keďže žalovaný v odvolacom konaní žiadne výdavky na bránenie práva nevynaložil.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).